πρῶτα μιὰ ὥρα ἀπὸ τὸ παρελθόν. "Ελα, νὰ γνωρίσης τὴ γυναίκα μου, Λούσυ, τὰ ξέρει ὅλα...

Ὁ Ρὲτζ ἄνοιξε τὴν πλαϊνὴ πόρτα κι' ἀμέσως μιὰ νέα, ἡ ὁποία καθόταν μπροστὰ στὸ πιάνο, μέσα στὸ κομψὸ σαλονάκι της, σηκώθηκε καὶ μὲ πρόσχαρο χαμόγελο πῆγε καὶ χαιρέτησε τὴ Λούσυ.

—Σᾶς γνωρίζω καλά, εἶπε γελαστή, ἀπ' ὅσα μοῦ ἔχει διηγηθῆ γιὰ σᾶς ὁ Ρέτζ. Μοῦ εἶπε πόσο καλὴ παρέα κάνατε ἄλλοτε μαζύ. Ἐλπίζω πὼς θὰ ἔρχεστε καμμιὰ φορὰ νὰ μᾶς βλέπετε τώρα ποὺ γνωριστήκαμε...

Ἡ Λούσυ ἀποχαιρέτησε τὴ νεαρὴ γυναίκα καὶ κατέβηκε ἀργὰ τὶς σκάλες. Ὁ Ρὲτζ τὴν συνώδευε ὣς τὴν ἐξώπορτα. Τότε ἡ Λούσυ ἔδωσε τὸ χέρι της στὸν παλιὸ συνάδελφό της καὶ μὲ θλιμμένη φωνὴ εἶπε σιγά:

—Ἀντίο, Ρέτζ, μοῦ ἔκανε εὐχαρίστησι ἡ ὥρα αὐτὴ ποὺ περάσαμε μαζὺ καὶ ποὺ μοῦ θύμισε τὰ περασμένα!

—Μὲ συγχώρησες γιὰ τὸ ψέμμα ποὺ σ' ἔκανα νὰ πιστέψης, Λούσυ; Βλέπεις ἤθελα κι' ἐγὼ νὰ γελάσω γιὰ λίγη ὥρα τὸν ἑαυτό μου! "Αν σοῦ ἔλεγα τὴν ἀλήθεια, δὲν θἄταν πειὰ τὸ ἴδιο!

—Ναί, εἶπε ἡ Λούσυ, δὲν θἄταν πειὰ τὸ ἴδιο! Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ δὲν σοῦ εἶπα τὴν ἀλήθεια, Ρέτζ. Καὶ θέλω νὰ μὲ συγχωρέσης...

—Δὲν μοῦ εἶπες τὴν ἀλήθεια; Δὲν σὲ καταλαβαίνω, Λούσυ. Μήπως θέλεις νὰ πῆς ὅτι καὶ σύ...

—Ναί, Ρέτζ, παντρεύτηκα! Εἶμαι ἡ κυρία Πότζερ, ἡ γυναίκα τοῦ παληοῦ συναδέλφου σου! Ἀντίο, Ρέτζ!

Ὁ νέος ἔμεινε λίγη ὥρα στὴν ἴδια θέσι, συλλογισμένος. Παρακολούθησε τὴν κομψὴ σιλουέττα τῆς νέας, τὴν ὁποία τόσο πολὺ εἶχε ἀγαπήσει ἄλλοτε, ὥσπου χάθηκε μέσα στὴν ὁμίχλη. Κατόπιν ἔκλεισε τὴν πόρτα κι' ἐνῶ ἀνέβαινε τὶς σκάλες μουρμούρισε:

—Ποτὲ δὲν θὰ φανταζόμουν, πὼς ἡ Λούσυ θ' ἀποφάσιζε νὰ παντρευτῆ μὲ τὸν παράξενο ἐκεῖνο Πότζερ!

Στὸ πιάνο, ἡ γυναῖκα τοῦ Ρὲτζ ἐξακολουθοῦσε νὰ παίζη καὶ σιγοτραγουδοῦσε:

Μιὰ εὐτυχία ὀνειρεμένη καὶ μεγάλη,
νοιώθω σὰν συλλογιέμαι τὰ παληά...
"Αχ! ἂς μποροῦσαμε νὰ ζήσουμε καὶ πάλι
τὰ χρόνια ποὺ δὲν θὰ γυρίσουνε ποτὲ πειά!

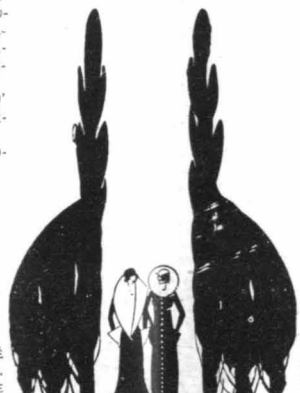

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΜΙΑ ΦΡΙΧΤΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Πρὸ μηνῶν, ἕνας Περουβιανὸς μάλωσε μὲ τὴν πεθερά του καὶ τὴν ἔδιωξε ἀπ' τὸ σπίτι του.

Ἡ πεθερὰ τοῦ Περουβιανοῦ ὅμως ἀγαποῦσε τὴν κόρη της, τόσο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ζήση μακρυά της. Τῆς ἔγραψε λοιπὸν ἕνα γράμμα, ἀπαιτῶντας ἀπ' αὐτὴν ν' ἀφήση τὸν ἄνδρα της καὶ νὰ πάη νὰ ζήση μαζύ της.

Ἡ νέα γυναῖκα ὅμως ἀγαποῦσε περισσότερο τὸν ἄνδρα της ἀπ' τὴ μητέρα της. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἀπάντησε στὴ μητέρα της, ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὴν παράλογη ἀπαίτησί της.

"Οταν διάβασε ἡ πεθερὰ τοῦ Περουβιανοῦ τὴν ἀπάντησι τῆς κόρης της, λίγο ἔλειψε νὰ σκάση ἀπ' τὸ κακό της. Στὴν ἀρχὴ σκέφθηκε ν' αὐτοκτονήση, μὰ γρήγορα τὸ μετάνοιωσε. Μιὰ ἄλλη σκέψι τὴν κράτησε στὴ ζωή, ἡ σκέψι τῆς ἐκδικήσεως! Κι' ἡ ἐκδίκησί της ἦταν πρωτότυπη ὅσο καὶ ἀπαίσια καὶ φρικτή

"Εβγαλε τὸ μάτι της! Ναί, ἔβγαλε τὸ μάτι της μόνη της μ' ἕνα πηροῦνι μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Μετὰ τὸ πῆγε σ' ἕναν ἀλουργό, ὁ ὁποῖος τῆς τὸ ἔκλεισε μέσα σ' ἕνα κρύσταλλο. Κατόπιν πῆρε τὸ κρύσταλλο καὶ τὸ πῆγε σ' ἕναν χρυσοχόο, ὁ ὁποῖος τῆς ἔκανε μιὰ ὁλόχρυση καρφίτσα, στὸ κεφάλι τῆς ὁποίας τοποθέτησε τὸ κρύσταλλο ποὺ περιεῖχε τὸ μάτι της.

Καὶ τότε ἡ ἀπαίσια καὶ σκληρὴ αὐτὴ γυναῖκα ἔστειλε τὴν καρφίτσα, τὴν μακάβρια αὐτὴ καρφίτσα μὲ τὸ μάτι της, στὴν κόρη της ὡς δῶρο.

Ἡ κόρη της, ὅταν ἄνοιξε τὸ κουτάκι μέσα στὸ ὁποῖο ἦταν ἡ καρφίτσα κι' εἶδε τὸ μάτι τῆς μητέρας της νὰ γυαλίζη ἀπαίσια, ἔμεινε στὸν τόπο τὴν ἴδια στιγμή.

Πιὸ πρωτότυπη καὶ φριχτὴ ἐκδίκησι εἶνε ἀδύνατο κανεὶς νὰ φανταστῆ...ἐκτὸς ἂν εἶνε πεθερά!

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Τελευταίως, κάποιος Ρῶσσος γεωπόνος τελειοποίησε τὴν γνωστὴ μέθοδο τοῦ Ρώσσου ἐπίσης καθηγητοῦ Μοκρυέτσκη—σύγχρονου καὶ φίλου τοῦ Μέτσνικωφ—διὰ τῆς ὁποίας γιατρεύονται ὅλες ἡ ἀρρώστειες τῶν φυτῶν μὲ ἐνέσεις.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Πολὺ ἀργὰ κατάλαβα ὅτι ὁ ἔρωτας, ὅταν δὲν εἶνε τὸ πρότυπον τῆς ἀγαθότητος, εἶνε τὸ μεγαλείτερο βάσανο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Βολταῖρος

* * *

Τὸ ἐρωτικὸ πάθος, ὅσο πιέζεται, τόσο καὶ πιὸ δυνατὸ γίνεται. Σ' αὐτὸ μοιάζει ἀκριβῶς μὲ τὸν ἀτιμό!...

Β. Οὐγκὼ

* * *

Εἶνε πολὺ βαρειὰ ἡ λατρεία τοῦ θεοῦ ἔρωτος. Σίγουρα ἀπὸ κάποιας λέαινας μαστὸ ἐθήλασε ὁ μικρὸς αὐτὸς θεὸς καὶ σ' ἄγριες ζοῦγκλες θὰ τὸν ἀνέθρεψε ἡ μητέρα του...

Θεόκριτος

* * *

Ὁ ἔρωτας εἶνε ἕνα πουλί, ποὺ κελαδάει μέσ' στὶς καρδιὲς τῶν γυναικῶν.

Ἄλφ Κάρρ

* * *

Ἡ καλὴ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, ὅταν αὐτὸς δὲν τὴν ξιλοκοπῆ, δὲν τὴν μαλώνει καὶ δὲν τὴν ἀφήνει νὰ στερῆται τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς.

Κυρία ντὲ Μπρισσὰκ

* * *

Ὁ γάμος εἶνε λοταρία, στὴν ὁποία οἱ ἄνδρες παίζουν τὴν ἐλευθερία τους κι' ἡ γυναῖκες τὴν εὐτυχία τους.

Εὔγ. Σύη

* * *

Ὁ γάμος μὲ μιὰ καλὴ γυναῖκα εἶνε ὅ,τι ἕνα ἀπάνεμο λιμάνι γιὰ τὸ καράβι ποὺ δοκιμάστηκε ἀπὸ φουρτοῦνες. Κι' ὁ γάμος μὲ μιὰ κακὴ γυναῖκα εἶνε ὅ,τι μιὰ ξαφνικὴ καταιγίδα γιὰ ἕνα ἀραγμένο καράβι!

Μοντεσκιὲ

* * *

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἐρωτευμένου εἶνε ἡ γυναῖκα τὴν ὁποία ἀγαπάει. Ὁ ἐρωτευμένος, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη του, εἶνε ὅ,τι δήποτε ἄλλο, μὰ ὄχι καὶ ζωντανὸς ἄνθρωπος.

Πλουτῖνος

* * *

Ἡ πιὸ θελκτικὴ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις γιὰ μιὰ λεπταίσθητη γυναῖκα εἶνε τὸ νὰ τὰ χάση μπροστά της ἕνας ἐξυπνος ἄνδρας.

Νινὸν ντὲ Λανκλὸ

* * *

Ἡ φιλία ζῆ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά της, ἐνῶ ὁ ἔρωτας ἀπὸ τὰ κεφάλαιά του.

Πτὶ-Σὲν

* * *

Ἡ γυναῖκες δὲν δίνουν στὴ φιλία, παρὰ ὅ,τι δανείζονται ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Σαμφὸρ

* * *

Ἐκεῖνος ποὺ κάνει τὴ γυναίκα του νὰ θυμώνη, δὲν κάνει τίποτε διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ ἀναστατώνει μιὰ κυψέλη καὶ ἀναγκάζει τὶς μέλισσες νὰ βγοῦν μέσα ἀπ' αὐτὴν καὶ νὰ τὸν κεντρίσουν.

Ἀδριανὸς Ντυπουὶ

* * *

Πλανῶνται οἰκτρῶς ὅσοι πιστεύουν ὅτι ὁ παράφορος ἔρωτας σβύνει πολὺ γρήγορα. Ἀντιθέτως, ὁ γνήσιος, ὁ πηγαῖος, ὁ παράφορος ἔρωτας, εἶνε ἀθάνατος!... Ζῆ κι' ὅταν ἀκόμη πάψουν νὰ χτυποῦν ἡ καρδιές, μέσα στὶς ὁποῖες γεννήθηκε.

Προπέρτιος

* * *

Ὁ ἔρωτας δίνει φτερὰ στὶς καρδιές.

Α. Δουμᾶς

* * *

Τὸ μυστικὸ ἐμπιστεύεται στὴ φιλία καὶ φεύγει μακριὰ ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Λαμπρυγιὲρ

* * *

Ἀγάπη πραγματικὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοηθῆ, ἂν δὲν βρίσκει ὁ ἕνας τὴν εὐτυχία του στὴν εὐτυχία τοῦ ἄλλου.

Λάϊμονιτς

* * *

Πρέπει νὰ φοβᾶται κανεὶς περισσότερο τὸν ἔρωτα τῶν γυναικῶν, παρὰ τὴν ἐχθρότητα τῶν ἀνδρῶν.

Γαλλικὴ Παροιμία

* * *

Ὁ πλούσιος ποτὲ δὲν εἶνε γέρος, προκειμένου νὰ γίνη σύζυγος ἑνὸς κοριτσιοῦ.

Τοσκανικὴ

* * *

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἔχει ὡραῖα δόντια, διαρκῶς γελάει, κι' ἐκείνη ποὺ ἔχει πλούσια μαλλιά, διαρκῶς χτενίζεται.

Νεβίλ

* * *

"Οταν δῆτε μιὰ γυναῖκα ν' ἀκούη μὲ προσοχὴ τὰ ἐρωτόλογα ἑνὸς ἀνδρός, πρέπει νᾶσαστε σίγουροι ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ τοῦ παραδοθῆ.

Γεωργία Σάνδη

* * *

Οἱ ἄνδρες λένε γιὰ τὶς γυναῖκες ὅ,τι θέλουν. Κι' ἡ γυναῖκες κάνουν τοὺς ἄνδρες ὅ,τι θέλουν.

Ἀρνὸλδ

* * *

"Ωμορφες γυναῖκες, ἂν θέλετε νὰ μὴ σᾶς κακολογήσουν ποτέ, πρέπει νὰ μὴ δίνετε πίστι σὲ κανέναν ἀπολύτως, καὶ ἰδίως στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας!...

Ἄλφ. Μυσσὲ